

Fekete Vince: *E. és O.; Főnix; Korzó* (versek) **2.**
Mărcuțiu-Rácz Dóra: *Saját szélcsend* **3.**
Pusztító spirál. Borsodi L. László beszélgetése Fekete Vince költővel **4.**
Eszteró István: *Ahogy Homérosz* (vers) **6.**
Florin Irimia: *Az amerikai kisautó rejtélye* (próza). Szonda Szabolcs fordítása **7.**
Varga Borbála: *dal a kolóniákról* (vers) **9.**
Szondy-Adorján György: *Fehér alapon vakremény; A végtelen szakaszos irgalom* (próza) **10.**

Pavilon 420

Lázár Kinga: *bányatavakról; a madarak birtoklásáról; Foltok; bölények és ragadozó állatok* (versek) **13.**
Horváth Szekeres István: *Ötven százalék – első rész* (próza) **15.**

Stellárium

Codău Annamária: *Északi traumák* (Roy Jacobsen: *Fehér tenger.* Fordította Pap Vera-Ágnes) **18.**

Száraz Miklós György: *Madeleine Albright és Václav Havel iránytűje* (esszé) **19.**

Kinematográf

Papp Attila Zsolt: *Elvis sosem hagyja el az épületet* (Baz Luhrmann: *Elvis*) **22.**

Theátrum

Mihai Gramatopol: *Moiră, mythos, drama* (részlet). Karácsonyi Zsolt fordítása **23.**

Kritika

Tamás Dénes: *Senkiföldjén* (Fekete Vince: *Halálgyakorlatok*) **24.**

Fülszöveg

André Ferenc: *Nehézsúly* (Deres Kornélia: *BOX*); *A dadogás szabadsága* (Kustos Júlia: *Hullámtörő*) **26.**

Képregény

Csillag István, Vincze Ferenc: *Rezsihatékonyság* **26.**

Amplitúdó

Jakabffy Tamás: *Koncertek és orgonák szövedéke* **27.**

Artefaktum

Zilahi Nono: *Bizarre, avagy épített gesztusok* **28.**

FEKETE VINCE

E. ÉS O.

Mögötte áll, ugrásra készen, hallja a lélegzését, tarkóján érzi a tekintetét, szemét lehunyja, próbál uralkodni magán, a fényre, a bútorokra, a percegésre, a lassan küszó árnyékokra figyelni a falon, vagyis valami másra koncentrálni, jól érzékelhető az idő múlása, a megjelenése és jelenléte között hosszabb idő telt el, nem mer, meg sem próbál megfordulni, nem mer, meg sem próbál hátranézni, cselekmény tulajdonképpen nincs is, semmi cselekmény, csak ül a széken, háttal a gyermekkorának, háttal a mohó éveknak, amikor még, mondhatná, de nincsen már amikor még, csak ez a rettenetes jelenlét és tekintet hátul, a tarkóján, a háta közepébe döfve, félbeszakított valamit, tán azt kellene folytatni, nem erre figyelni állandóan, de szúr ez a tekintet, éget, háta mögött van, vagy nincsen, kérdezi magától, vagy csak ő viselkedik úgy, mintha ott lenne, úgy, mintha szúrna, szinte már körkörösve lebegnek, hullámszik, forog körülöttük a szoba, hullámszik, forognak ők is egymás körül, jaj, mindjárt megérinti, érzi, hogy már a bőréhez ér, de nem mer visszanézni, mert elvész belőle is valami akkor, hogyha vissza, igen, ijedten, félve, lopva pislog körbe, jaj, uramisten, mi lesz akkor, ha... kérdezi szinte sírva – és akkor, és akkor, Atyaisten, és akkor váratlanul, akkor hirtelen, egyszer csak visszafordul...

FŐNIX

Előbb csak a lélegzése válik egyre nehezebbé, kapkodóbbá, mintha egy rettenetes szivattyúval szívna ki belőle az oxigént, majd száraz, ropogós rózsét, szalmát, ágakat, valamilyen gyúlékony anyagot helyeznének a mellkasára, és azt valaki egy hatalmas égő kanóccal lángra lobbantaná, miközben egy deszkákból ácsolt lócán fekszik, a helyiség végéből, ahonnan hosszú, keskeny folyosó nyílik, apró, fémrácsos ajtókkal lezárt fürkék nyílnak jobbra-balra, majd a tér hirtelen kitágul, középen egy nyílás, mint egy tátongó lejárat kezdete, azon egy meredek vaslétrán alá lehet ereszkedni valahová, talán a következő szintre, és még alább, még, mint egy sóbányában, ugyanilyen nyílások, ugyanilyen létrák, és innen, ezekből a lyukakból érkeznek szorgosan, némán, sugdolózva körüljárják a lócát, vizslatják, figyelik, majd ahogy jöttek, olyan szótlan és szorgosan vissza is fordulnak, kellemetlen arcú, szürke ruhás lények, közülük egyik hehegve, cöcögve irányítja a többi, és mint egy csecsemő, megkísérli utánozni a lócán fekvő kapkodó harcát a levegőért, hosszú, lármás küzdelem kezdődik, miközben sűrűn jönnek, Ő utánoz, ő küszködik, kapkod a levegőért, fullasztó, suttogja, mindjárt meg..., suttogja Ő is, ajjaj, valószínűtlenül hosszú idő telik el, amikor széles szárnycsapásokkal kiszáll belőle valami.